(PREUZETO SA PORTALA "DNEVNO.HR")

PADRE PIO: Ovo je siguran i nepogrešiv znak da pripadaš

Gospodinu!

Veliki broj ljudi živi u prividnom miru iako su daleko od Gospodina. I ne,

to nije znak pobjede, već je to znak da se ni zlo za tebe ne bori jer mu

već pripadaš. S druge strane veliki je broj ljudi koji se odreknu grijeha i

krenu prema Isusu Kristu, na tom putu počnu padati. Jako. I što više

idu ka Gospodinu to više osjećaju kušnje, bitke i slabost. Ponekad sumnje

imisli koje naviru kad hodamo putem posvećenja idu u smjeru – ti, tako

grešan, ti da se svidiš Gospodinu? Tebe Isus ne bi ni pogledao. Ti

pripadaš zlome!'

U tim situacijama mnoge duše bivaju mučene i kušane jer nisu sigurne

pripadaju li Gospodinu. Naime, jedna stvar se ponavlja kod svih svetaca,

a to je činjenica da što su bili svetiji to su bili svjesniji svoje grešnosti,

slabosti, ništavnosti i malenosti pred Gospodinom i upravo je to trenutak

kad zli dolazi i pokušava dušu odvesti od Krista.

No, padre Pio, svetac koji je uz sve mistične pojave, poput stigmi, imao

žestoke bitke sa Sotonom u tolikoj mjeri da ga je Sotona i fizički tukao,

također je prolazio kroz iste sumnje kao i mnogi drugi ljudi koji su krenuli

putem posvećenja. I taj čudesni padre Pio otkriva tajnu spasenja i kaže da

je siguran i nepogrešiv znak da pripadaš Gospodinu, da je tvoja duša

izabrana za spas upravo – NAPAST!

Donosimo dio iz knjige "Čudesni život padre Pia" u kojem Otac Pio

opisuje napasti i kušnje ali i otkriva siguran znak spasenja neke duše:

"Otac Pio, vezan neobjašnjivom vezom koja mu je zadavala strahove, koji

su ga znali dovesti do očaja, pitao je svog duhovnog vođu kakav je Božji

plan u dozvoljavanju da đavao onako podbada, što utječe da netko

sagriješi. Otac Benedetto se požurio pisati svom učeniku navodeći mu

razloge za Božje nakane, izvodeći ih iz Svetog pisma. On odgovara kako slijedi: Nisam uzrujan zbog strašnog rata koji neprijatelj vodi protiv tebe, jer Sveto pismo kaže: Moj sinko, ako se odlučiš služiti Gospodinu, pripremi se na kušnje. (Sir 2, 11). Činjenica da si predmet napada, znači da si u božanskoj službi i što više postaješ Božji prijatelj i član Njegove obitelji, više će te kušnji salijetati. Hrabro, i ne boj se. Bog je vjeran i neće dozvoliti da budeš kušan više nego možeš podnijeti, nego će se udružiti s tvojom dušom u borbi da možeš podnijeti i pobijediti bitku.

Ne samo da moraš biti hrabar i odlučan, nego se moraš radovati što je u tebi nepogrešivi znak da si prihvaćen od Boga: I zato što si prihvaćen od

Boga, potrebno je da budeš kušan (Tob 12, 13); niti raznolikost, niti

mnoštvo napada ne smiju smanjiti tvoju radost, jer je napisano:

Smatrajte to radošću, moja braćo, kada se sretnete sa raznim kušnjama

(Jak 1, 2). Oh da, moja draga kćeri, blagoslovljen je čovjek koji je

stavljen na kušnju i koji trpi za pravdu, kaže Mudrost, a ne onaj koji

ostaje miran i neuznemiravan!: Blagoslovljen je čovjek koji ustraje u

kušnjama (Jas 1, 12). Nažalost, sve ove svete istine su teške za našu

bijednu i slabu prirodu, koja bježi od križa i boji se svake sjene zla; ali

ovako je i nagrada za radost koja će biti dana samo onima koji ustraju u

podnošenju sjena, uznemirenja, poteškoća i strahova kušnji: jer kada je

ustrajao u kušnjama, primit će krunu života (Jas 1, 12b).

Sa svoje strane otac Pio je, nakon prisjećanja da je Isus dozvolio njegove

kušnje, istaknuo svojim duhovnim kćerima razlog zašto Bog dozvoljava

da duše budu kušane. Kušnje, kaže Otac, su vatra koja čisti. Oni su udarci

čekića i dlijeta kojim božanski Umjetnik priprema kamenje – to jest one

odabrane duše – koje će tvoriti dio vječnog grada. A ovo nije samo

čišćenje kamenja; to je u isto vrijeme čišćenje određenih malih

prijetvornosti, koje ne izgledaju takve ljudskom oku. Izgleda, na prvi

pogled, da ove kušnje prije prljaju dušu, nego što je čiste. Ali nije tako.

Kušnje su kao sapun, koji, kada se stavi na svu odjeću izgleda da ju je

uprljao, ali zaista ju je pročistio.

Biti kušan, stoga, kaže otac Pio, je očiti znak da je duša dobro prihvaćena

od Gospodina. Zato, kušnje nisu kazne, nego dokaz ljubavi. I zbog toga

se moramo radovati.

One su znak božanske naklonosti.

One su dokaz duši da je Bog želi testirati i kada vidi da je duša dovoljno

jaka, da prekine borbu i isplete krunu slave…"